

Izhaja vsako soboto zjutraj.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu
ulica del Fabbri, št. 2, III.
Tja je treba nasloviti vse roko-
pise, ki naj se objavijo v listu.

Rokopisi se ne vračajo. —
Nefrankirana pisma se ne spre-
jemajo.

Poštno - hranilničnega računa
št. 64439.

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu
ulica delle Poste št. 9. Spre-
jema naročnino, inserate in
reklamacije. Naročnina „Zarje“
je za vse leto naprej po pošti
K 6.— za pol leta K 3.

Posamezne številke po 6 vin.

Cena inseratom je 10 vin. za
enostopno petit vrsto. Pri več-
kratnem objavljenju primeren
popust.

ZARJA

Brez programa.

Minoli petek se je vršil v dvo-
rani „narodnega doma“ od političnega
društva sklican shod, namenjen po-
svetovanju o pripravi in organiza-
ciji tržaških Slovencev za predsto-
ječe volitve. Kakor čitamo v „Edi-
nostnem“ poročilu, je rekel na shodu
tajnik polit. društva med drugim tudi
sleden:

„Očita nam se rado, da naš
program ne vsebuje nobene soci-
alne ali gospodarske ideje. Naša
ideja mora biti za sedaj boj za
ekzistenco! To je zastava, pod
katero se lahko zbiramo vsi: od
skrajnega socialista pa do fana-
tikov kakih drugih načel! Ko
gre za življenje, naj ostanejo ta
(načela) doma. Edinost naj nas
druži, edinost v boj, edinost naj
nas dovede do uspehov!“

Predsedniku političnega društva
se ni zdelo nič kaj prav, da se je
dotaknil gospod tajnik te senčnate
strani tržaške politike, namreč vpra-
šanja o programu, zato se je čutil
primoranega pridodati še nekaj besed
o izvajanjem tajnikovim, da bo stvar
bolj gladka in nekam bolj zaokrože-
na. Zato je spregovoril:

„Dovolite, da nekoliko na-
dovežem k izvajanjem predgovor-
nika glede očitaja, da nimamo
programa. Ob sedanjih razmerah
mi ne moremo imeti kakšnega do-
ločenega administrativnega pro-
grama. Mi nimamo nade, da bi
prišli do večine, da bi torej tak
program mogli izvajati. Ali radi
tega vendar nismo brez progra-
ma. Naš program je, da pribo-
rimo kolikor možno za tržaške
Slovence, da tam, kjer ne mo-
remo vladati, vsaj pridemo do
upliva.“

O ti nadležno vprašanje po pro-
gramu, kako kislo jabelko si ti, da
se te kar bojijo vgrizniti naši tako-
zvani narodni krogi! Nas le veseli,

da je vendar enkrat prišlo tudi do
ušes političnega društva, da si tržaš-
ki Slovenci želijo jasnega programa
in da dan za dnem bolj čutijo, da
nima takozvani „narodni“ program v
sebi nobene socialne ali gospodarske
ideje. Desetletja že delajo „narodni“
krogi in se „bojujejo“ za obstanek tr-
žaških Slovencev. Če jih pa vprašaš
po programu tega njihovega dela in
teh bojev, pa dobiš voden odgovor:
Pustimo na stran načela, načelo na-
šega boja je „boj za ekzistenco!“

Tu se vidi kaj lepo nezadostnost
principa, ki je, kakor pravijo, abso-
lutna narodnost. Absolutna narodnost
ki se ne ozira na nikaka načela, je
nesmisel. Saj prav v tem, da delam
za narod, moram imeti pred seboj
jasno načelo, po katerem vravnjam
vse svoje delovanje. Sam narodov
obstoj ni še nobeno pravilo, sam boj
za ekzistenco ne da še nobenega
pravca, temveč ta boj za obstoj za-
hleva natančno izdelan načrt v ro-
kah narodovih voditeljev, načrt, v
kojega posegajo načela, ki so pa že
nad pojmom narodnosti.

Tu moramo vnovič poudariti, da
je absolutna ali gola narodnost ne-
smisel, ki sploh ne more ekzistirati.
Pojem narodnosti ima namreč pozi-
tivno vsebino, ki obstoji ne le iz na-
rodne zavesti, ampak tudi iz svote
vseh dolžnosti in pravic, ki obstojajo
za skupino ljudi istega jezika. Kake
dolžnosti da imam do svojih soroja-
kov in kako mi je delati za njihov
blagor, tega mi ne more povedati
narodnost sama, ampak višja posta-
va, ki je in mora biti nad pojmom
narodnosti. Kako naj se neki združi-
mo pod zastavo boja za ekzistenco
vsi od skrajnega socialista pa do fa-
natika kakih drugih načel? Kdo nam
je v stanu to povedati? Nihče, ker
je to nemogoče! Če ni v tem boju za
narodov obstanek merodajno nobeno
nad pojem narodnosti vzvišeno pra-
vilo, potem se lahko pripeti slučaj,
da bodo nekatere stranke v mnenju,
da delajo za narodov ostanek, delale

za njegov pogin. To tudi v resnici
opazamo v marsikakem početju prav
one stranke, ki meni ali vsaj pravi,
da ima nekak monopol na narod-
nost in se imenujejo narodna „kat-
exochen“.

To je torej česar bridko pogre-
šajo tržaški Slovenci od strani tako-
zvanih narodnih voditeljev. Lepo in
prav je, da vodijo boj za obstanek
Slovencev ob Adriji, toda v tem bo-
ju je treba jasnega programa, jasnih
načel. Da imamo delati za obstanek
naših narodnih postojank na tržaških
tleh, to že davno vemo, vpra-
šanje je le, kako naj se to zgodi. Tu
je potreben jasen načrt dela na kul-
turnem, socialnem, gospodarskem in
političnem polju. Tu je pa možna v
naziranjih tolika razlika, da vodi, ka-
kor rečeno, ena pot narod k rešitvi,
druga pa morda še hitreje v pogin.
Se je li možno pri delu na socialnem,
gospodarskem ali političnem polju
umakniti vprašanju po načelih? Tu-
di ne gre, ker so tudi tu različna
pota, ki lahko narod visoko dvignejo
pa tudi lahko upropastijo.

To, gospodje, jasno povejte tr-
žaškim in okoličanskim Slovincem,
ki vam, kakor sami slutite, očitajo,
da nima vaš program nobene jasne
socialne in gospodarske vsebine. Mi
pristavljamo, da ne vsebuje niti ka-
kega določenega kulturnega programa.
Vse skušate odpraviti brevi manu s
frazo narodnosti ali narodnega dela,
narodnega boja itd. Pred par leti ste
začeli na videz nekaj delati na soci-
alnem polju in človek bi mislil, da
boste res nekaj storili za delavca, pa
ste zašli v zmedenost „Narodne de-
lavske organizacije“, ki ni ne krop ne
voda. Katera jasna načela imate tam?
Kakšno načrtano pot imate v tej or-
ganizaciji? Morda bi nam to znali
povedati brezupno štrajkujoči vojni-
ki: Kakšno reelno vsebino ima ves
boj za narodni obstanek? Morda to,
da pišejo socialisti, in žal ne brez
podlage, da „še nikdar niso bile šanse
za našo (socialistično) stranko tako
ugodne, kakor baš sedaj“?

Mi smo tudi narodni bojevniki,
pa ne brez programa. Svoj program
smo jasno načrtali v prvi številki
„Zarje“, pa se ga bomo vedno zvesto
držali. Delo na narodnem polju za-
hleva jasen pogled v prihodnost in
veliko ustrajnosti. Oboje nama nudi
edino prava katoliška podlaga. Kato-
liška morala diktira posamezniku
dolžnost, da svoj narod posebno ljubi
pa ne le v besedi, ampak dejansko
in da doprinese tudi potrebne žrtve
za narod. Po katoliški morali vežejo
narodne dolžnosti v vesti. S tem za-
dobi narodna zavest in narodno delo
npravno-versko podlago, ki se
ne majo, ki ni odvisna od
dnevniških naziranj in hipnih
navdušenj, ki vsplamte na
kakem frazarskem shodu
ali ob kupicirajnega vinca.

Naše narodno delo imej jasno
začrtan program katoliških načel in
se kaži v lepo urejeni in dejanski
ljubezni do slovenskega ljudstva. —
Naša mlada izobraževalna organizacija
pa zavzemaj odlično mesto pri tem delu.

Politične vesti.

AVSTRIJA-OGRSKA

Naši državni poslanci so že doma na
velikonočnih počitnicah. Državni zbor je v
tem času sprejel predlog o novem zakonu
proti živinski kugi. Poslanci so se zlasti pri-
toževali proti preostri kazni, ki je določa
nova postava proti onim osebam, ki ne na-
znajo živinske kuge in proti županom, ki
se pregreše pri izdajanju živinskih potnih
listov. Zlasti slov. poslanec dr. Korošec je
predlagal pri razpravi o tem zakonu, za ka-
tere se je zlasti poslanec Povše kot poro-
čevalec stekel mnogo zaslug v večje varstvo
naše živinoreje, mnoge olajševalne popravke,
katere je zbornica sprejela. Z ozirom na tr-
govinske pogodbe s Srbijo, Bolgarijo, Rumu-
nijo in Mehiko predlaga gospodarski odsek,
da se vlada pooblasti, da sklene, oziroma po-
daljša dosedanje trgovinske pogodbe z vna-
jnimi državami na podlagi obojestranskih
koncesij. Ako vlada ne dobi olajšav od tuje
države, potem sme trgovinsko pogodbo po-
daljšati le do konca leta.

Pri tej razpravi je s pravico rekel mi-

moški dobi, plemenite, lepe postave, resnega
in prijaznega obličja, živih a dobrodušnih
oči, mirnega, dostojanstvenega obnašanja. —
Vitez ga pelje v sobo, predstavi svojima si-
novoma ter ga poprosi, naj jima bo drugi
oče. In dečka sta morala gospodu seči v ro-
ko in objubiti, da ga bosta kot drugega
očeta spoštovala in ubogala.

Kmalu sta imela plemenitega moža res
tako rada, kakor, da je njiju oče. Duhovnik
je prinesel seboj na grad novo življenje. Kot
spreten učitelj je znal tako ljubeznivo ravnati
z dečkoma, da sta se določeni ur za
učenje vedno veselila in se jima vsakokrat
prehitro potekle. Pa tudi pri obedu in na
sprehodih je znal dobro zabavati in zanimivo
pripovedovati.

Poučeval je dečka še bolj temeljito v
veronauku ter naprej v zgodovini in zemlje-
pisju. Ta pouk je poslušal tudi vitez pazljivo
ter spoznal, da še marsičesa dozda ni vedel
in znal.

Potem pa se je pričel pouk v latinskem
in italijanskem jeziku. Dečka sta napredo-
vala jako dobro in urno. Oče je bil silno ves-
el, če sta brala in prestavljala latinske knji-
ge, ali pa če sta se med seboj pogovarjala v
italijanskem jeziku, vesel je bil, čeprav ju ni
razumel in obžaloval je, da se ni naučil v
mladosti teh dveh jezikov.

Vitez pa je tudi nadalje še uril svoja
sinova v orožju in boju in jahanju ter ju
često jemal seboj na lov. Duhovnik temu ni
kar nič oporekal, nasprotno, še bodril je očeta
naj le skrbi, da bo sinovoma zdrava duša v
zdravem telesu. In sinova sta rastla in po-
stala sloka ter vitka kakor jelka v gozdu, a
tudi krepka in čvrsta kakor hrast. Iz malih
dečkov sta se razvila lepa in plemenita, ra-
zumna in čednostna mladeniča, tako da je

„Pa bi morebiti ostal rad pri njih?“ vpra-
ša vitez smeje.

„Ne, tisto pa ne“, odvrne deček, „bi mi
bilo preveč dolgčas biti cel teden tako sam
zaprt v celici.“

„Kaj pa ti, Kristof“, pravi oče prijo-
r, „morebiti bi pa tebe veselilo iti v naš samo-
stan?“

„O ne, jaz hočem biti enkrat tako ju-
naški vitez, kakor je moj oče“, se brž odreže
Kristof,

„To hočem postati tudi jaz“, pristavi Al-
bert vneto, „in rad bi šel na vojsko za dom
in cesarja.“

„Prav imata, ljuba dečka“, reče prijo-
r. „Pa tudi nisem zares mislil, da bi ostala tu-
kaj. Kaj takega ni pričakovati od mladih
ljudij v cvetu življenja. — Sicer pa kdo ve,
kakšna bodo pota vajinega življenja? Naša
samostanska vrata so vedno odprta tudi ti-
stim, ki so se v moški dobi nasitili in nave-
ličali življenja, pa žele mirno do smrti živeti
samo Bogu in izveličanju svoje duše. Posta-
niti med svetom karkoli, le Boga in pošte-
nosti ne pozabita. Na dvoru sem živel in v
vojski sem bil in tu v samoti sedaj živim,
pa povsod sem izkusil, da je najbolje držati
se Boga in njegove svete volje.“

Vitez vstane, poda prijo-
rju desnico, ter se spoštljivo zahvali za prijazno v-
ljudnost in postrežnost. Tudi dečkoma je velel naj se
lepo zahvalita. Eden vitezovih hlapcev pri-
stopi in vpraša, ali naj osedla konje? Vitez
pogleda na sonce in reče: „Da, takoj, pozno
je že in pot je še dolga.“

Prijo-
r in oba kartuzijana spremila sta
viteza do konja.

„Bog z vami“, pravi vitez in postoji, „ča-
stiti očetje, in vam povrni dobrote, ki ste
nam jih izkazali!“

Že je imel eno nogo v stremenu, pa se
obrne in reče:

„Nikar ne pozabite mi poslati učitelja za
moja sinova! Raji vidim, da pride jutri ko
pojutrnem. Tako bo naš današnji obisk do-
nesel moji hiši blagoslov tudi za prihodnje
čase.“

Urno se zavihti vitez na konja, in tudi
dečka sta spretno zasedla vsak svojega ma-
lega konjička. Vitez odjaha naprej, za njim
sinova, poslednja pa sta jahala oborožena
hlapca. En čas so jahali v diru in skoku,
zlasti po ravnem, po klancih in strminah pa
so pridržavali iskrene konje, da so stopali po-
časneje.

Mesec je že stal visoko na nebu in ča-
robno razsvetljeval temno okolico gradu, ko
so dospeli domu.

VIII.

Učitelj in vzgojitelj.

Prišla je žalostna, vlažna jesen. — Cele
dneve so se vlačile goste megle nad vrhovi
dreves in v gozd ni prodrl noben žarek son-
ca. Bilo je tema skoraj kakor po noči. Ne-
cega takega večera je sedel vitez Oto v svoji
sobi, na mizi poleg je stala čaša vina, njemu
nasproti pa sta sedela na nizkih stolčkih Al-
bert in Kristof.

Pripovedoval je o svojih vojnih pohodih
tako živo in zanimivo, da sta ga poslušala
ne samo z ušesi, ampak tudi z očmi in ušmi.
Kar vstopi strežaj in sporoči, da čaka zunaj
nek tuj duhovnik.

Vitez brž vstane in mu gre nasproti.
Duhovnik je bil obljubljeni učitelj in vzgo-
jitelj vitezovih sinov. Bil je že v poznejši

L I S T E K

Kartuzijanski samostan.

Iz spisov Kristofa Šmida, prosto poslovenil Fr. Salezij.

VII.

Vitez se poslovi od prijo- rja.

Pazljivo je poslušal vitez očeta prijo-
rja, potem pa reče:

„Kmalu me boste pregovorili, da posta-
nem tudi jaz kartuzijan.“

„Bog varuj!“ reče prijo-
r, „tega pa že ne
smete storiti, vsaj sedaj ne! Mislite vendar
na svoja sinova in svoje podanike. Sicer pa
ni neobhodno potrebno, da bi bil kartuzija-
nec, če hočete moliti, premišljevati in se
pripravljati na večnost. Vsakdo tudi v svoji
hiši lahko živi v duhovni samoti in molitvi,
če le hoče.“

„Imate popolnoma prav“, odgovori vitez.
„Moj grad naj bo odslej moj samostan, saj je
že itak zares dosti osamljen in samotni. Tu
bom odslej živel Bogu in pa bližnjim le v
korist.“

S-daj privede eden onih dveh kartuzi-
jancev vitezova sinova.

„No otroka“, vpraša prijo-
r prijazno, „ka-
ko vama je všeč pri nas?“

„Prav zelo nama je všeč“, odgovori Al-
bert; „prej sem vedno mislil, da je pač za-
lostno in otožno pri kartuzijancih. Pa je pri
vas vse bolj lepo in prijazno kakor v našem
gradu. Nek mlad vitez mi je enkrat rekel,
da žive kartuzijanci kakor živi pokopani v
obzidanih grobovih; no jaz pa pravim, da je
pri vas kakor v nebesih.“

nister dr. Weiskirchner, da ne smemo delati umetnega propada med industrijo i poljedelstvom. Industrija se pomlaja le z delavci iz kmečkega stanu. Nasprotno pa je industrija najboljši konsument za poljedelske pridelke. Soc. demokrat dr. Adler je stavil nujni predlog, naj vlada vpliva na vzdrževanje miru. Ta predlog je bil soglasno sprejet.

Na Koroškem so bile volitve v deželni zbor. V okolici Celovca je prišel v splošni kuriji v ožjo volitev slov. kandidat Grafenauer z nemškimi nacionalcem. Dobil je čez 5 tisoč glasov. Pri ožji volitvi je zmagal Nemec, zato, ker so zanj glasovali soc. demokrati. V kmečki kuriji sta zmagala 2 slov. kandidata Grafenauer in Ellersdorfer.

BALKAN.

Čez noč se je spremenil položaj na Balkanu. Rusija, ki ni hotela priznati aneksije Bosne in Hercegovine in s tem dajala potuho Srbiji, je nakrat javila, da priznava brezpogojno aneksijo Bosne in Hercegovine. — Seveda je ta korak Rusije uplaval kot mrzel curek na vodilne kroge v Beogradu. Ta korak Rusije je osupnil tudi Angleško.

Zato je začela ona metati polena pod noge Avstriji. No, kmalu je i ona pristala na zahteve našega ministrstva, in zedinile so se vse evropske države na skupni korak, ki ga hočejo storiti v Beogradu. — Toda povrh vsega tega se je izvršil tudi v Beogradu samem velik preobrat. Prestolonaslednik Jurij, ki je načeloval stranki, ki je zahtevala vojsko z Avstrijo je poslal ministerskemu predsedniku Novakoviču pismo, v katerem se odpušča vsem svojim predpravim. Vzrok temu koraku se navaja na eni strani, da je pri ne Jurijski smrti nevarno ranil svojega služabnika Kolakoviča, na drugi pa, ker je Rusija zapustila Srbijo. Vsa prizadevanja kralja in vlade niso pomagala nič, Jurij je ostal pri svojem sklepu. Srbski prestolonaslednik pa je postal brat Jurija princ Aleksander.

Poparjenost je vsled teh dogodkov v Beogradu tako velika, da se ni čuditi, da je izjavil srbski minister Milovanović, da bo Srbija takoj ugodila želji vevlasti. Srbija se bo odpuščala svojim zahtevam na Bosno in Hercegovino in odpoklicala svoje vojaštvo od meje.

Iz Srbije prihajajo take govorice, da se je bati resnih dogodkov v tej nesrečni deželi. Nezadovoljnost proti kralju Petru in proti vladi narašča. Kralj Peter menda misli tudi odstopiti.

NOVICE.

n Visok gost. — Minoli teden se je ustavil pri našem prevzvu. g. škofu novi pomožni škof iz Sarajeva dr. Ivan Šarić. Vračal se je iz Dunaja zopet nazaj v svojo bosansko domovino. Spremljal ga je škofijski tajnik Cankar, Presv. g. biskup Šarić je nad vse uljuden gospod.

n Za župnika v Bazovici je prezentiran veleč. g. Ignacij Počivalnik, doslej dekan v Krkavih.

n Umrla je v ponedeljek zjutraj v Gorici v visoki starosti grofica Jožefa Attems, mati dvornega svetnika in voditelja okrajnega glavarstva goriškega g. Henrika grofa Attems.

n Umrl je bivši tržaški državni poslanec cesarski svetnik Jožef Basevi v 69 letu starosti.

n Pogreb prelata dr. Jos. Gabrijeviča se je vršil minolo soboto ob veliki udeležbi. Sprevod, ki ga je vodil stolni župnik mons.

bil vsakdo vesel, ki ju je videl.

Prišel je čas, da sta morala mladeniča iti na dvor vojvode saškega. Predno so sinovi vitezov in drugih plemičev sami postali vitezi, so morali par let na kakem dvoru služiti kot navadni vojaki. Tak mladenič je bil najprej paže in je moral svojemu gospodarju streči pri mizi in ga spremljati povsod razven na boj. Kadar pa je smel gospodarju nositi orožje in iti tudi na boj z njim, se je pa imenoval opoda.

Ta doba je napočila sedaj tudi za Alberta in Kristofa. Pripravila sta se na daljno pot in oče ju je preskrbel z vsem potrebnim. Njiju učitelj in prijatelj, duhovnik Antonio se je tudi spravljal na pot. — Po njegovem mnenju sta bila Albert in Kristof dovolj izobražena, in njiju vzgoja dovršena, in za to je odhajal.

Pa tudi tožilo se mu je po solnčni Italiji. Zadnje dneve, katere je prebil v gradu, je opominjal svoja mlada prijatelja z očetovsko prisrčnostjo k vsemu dobremu. Prav ju je močno vrh tega še svaril pred mnogimi nevarnostmi, ki prete mladeničem in tudi mladim možem.

„Ljuba moja prijatelja“, je dejal, „vidva sta sedaj mlada moža in ni več daleč čas, ko si bosta poiskala nevesto in ženo. Bodita skrajno previdna v tem; ker vsa sreča poznejšega življenja je odvisna od tega koraka. Glejta bolj na lepoto duše, kakor telesa. Že marsikdo se je dal preslepiti po lepi zunanjosti, a je postal nesrečen za vedno. Glejta veliko bolj na pobožno srce in pridne roke in skromno obnašanje in nedolžnost ter sploh vse one čednosti, ki so krščanski ženi veliko večje lepote nego spleteni lasje in nanizani biseri in zlate verižice in dragocene obleke.“

Pavletič, se je pomikal iz »Rudolfina« po ulici sv. Klare čez glavni trg v stolno cerkev in nato po Raštelu in gosposkih ulicah na trg Caterini, od koder je bilo truplo na željo pokojnikovo popeljano na Sveto Goro. Pogreba se je udeležilo izvanredno veliko duhovnikov od blizu in daleč. Gotovo ne pretiramo, če rečemo, da jih je bilo do 150. Stopali so na potu med »Rudolfinum« in cerkvijo pred krsto, iz cerkve dalje pa za isto. Tako tudi bogoslovci s svečami v rokah. Nekateri so rekli, da bi bilo lepše, če bi se bili bogoslovci udeležili pogreba v rohetu, prav tako tudi vsaj nekaj duhovnikov. Pri pogrebu smo opazili proforski kolegij goriškega semenišča, kanonike metropolitanskega kapitlja, pa ne korporativno, dvornega svetnika grofa Attems, vpokojenega deželnega predsednika barona Winklerja ter poslance Hribarja in Piberja. Spredaj so stopale razne šole: ves višji gimnazij in višja realka, učenci »šolskega doma«, »Notre Dame« in dr. V cerkvi je bil pri molitvah navzoč tudi Prevzvišeni g. knez nadškof goriški, ki je bil pokojnega g. prelata obiskoval v boleznih po večkrat na teden. Naš prevzvišeni gospod škof se je dal zastopati po svojem kaplanu č. g. Jožefu Fabris-u, poreški škof pa po dr. Tarlau. Tržaški kapitel je zastopal mons. prelat Flego. S smrtjo g. prelata Gabrijeviča je posebno hudo zadeta bližnja goriška duhovščina, ki se kaj rada zatekala k pokojniku v svete saj je bil strokovnjak v cerkvenih zadevah. Blagi pokojnik je bil ustanovnik »Alojzijevišča«, predsednik »Slovenskega sirotišča«, predsednik društva sv. Jožefa za pomoč bolnim duhovnikom, velik dobrotnik in podpornik »Slovenskega katoliškega delavskega društva«, »Šolskega doma« in drugih zavodov. Poleg sorodnikov se je vseh teh zavodov spomnil tudi v svoji oporoki. Zanimal se je zelo tudi za katoliška dijaška društva. Akademičnega društva »Danica« na Dunaju in »Zarje« v Gradcu se je spomnil tudi v oporoki. On je blagoslovil zastavi goriških kat. delavskih društev, moškega in ženskega, s katerimi je hodil vsako leto na praznik varstva sv. Jožefa na Sveto Goro. Sploh je blagi pokojnik v življenju podpiral vse naše zavode in društva. Do ubogih je bil zelo radodaren. — Za izvršitelja svoje oporoke je postavil veleč. g. dr. Fr. Žigona, ki ga je prištevati med svoje najboljše učence.

n Doktorica filozofije je postala na dunajskem vseučilišču baronica Melita Winkler, hči nekdanjega kranjskega deželnega predsednika barona Andreja Winklerja.

n Deklice na gimnaziji. V tukajšnje komunalno gimnazijo se bodo v bodoče sprejemale tudi deklice, ki dokažejo potrebno znanje, da morejo slediti pouku v dotičnem razredu.

n Umazana bottega. V torek in sredo nam je v »Edinosti« padla v oči med davnimi vestmi prva debelo tiskana novica: »Posebna izdaja »Edinosti«. Naglo smo jo prebrali, ker smo si mislili: to mora biti gotovo kaj zelo važnega, morda se je končno posrečilo priboriti tržaški slovenski deci toli zaželjene ljudske šole ali morda slovensko vseučilišče ali pa kaj sličnega. Kaj se vse, zelo smo se motili. Kaj se je torej velikega pripetilo na narodnem polju? Čitajte: »Posebna izdaja »Edinosti« izide jutri v sredo v 4. popoldne z ozirom na kazensko razpravo proti morilec Juliju Fodrerspergu, ki se prične jutri zjutraj pred tukajšno poroto. V tej posebni izdaji priobčimo doslovno besedilo obtožnice s slikama umorjene šansonetke in morileca Fodrersperga. Posamična številka te posebne izdaje bo stala 6 stotink....

Poglejta tudi, ali bo dobra in razumna gospodinja. Ker se pa pri nobeni stvari človek tako lahko ne zmoti in ni zmota nikjer tako zelo pogubna, povprašajta prej postene in pametne može, ki dobro poznajo gospodično, katero si hočete izbrati za nevesto. In nikdar nikoli ne obljubita zakona prej, če v to ne dovoli vajin skrbni in pametni oče, kateri vama prav gotovo ne bo branil brez odvažnega vzroka.

Pred vsem pa preudarita tako važno zadevo pred Bogom. Oni, ki pozabijo Boga, ko si volije družico življenja in store le kar jim vevla strast, se največje grdo varajo in so vedno nesrečni. Prosita Boga, da vaju razsvetli, prosita ga, da vama da zveste soproge in postaneta srečna. Pravijo, da se zakoni sklepajo v nebesih. Gotovo. In le na take zakone bo rosil nebeški blagoslov v vsej obilnosti, ki se sklepajo v Božjem imenu in z njegovo pomočjo!

Necega dne odpotovali so vsi trije, Antonio na Italijansko, sinova pa na dvor vojvode saškega. Oče Oto ju ni spremljal, ker se je že oglašala starost s svojimi nadlogami. Žalosten je sameval v gradu, ki se mu je zdel še bolj otožen kakor prej kedaj.

IX.

Kako Albert ljubi svojega brata.

Pretekla so tri dolga leta. — Albert in Kristof sta prestala čas svoje preskušnje jako dobro ter se vrnila kot mlada viteza na očetov grad. Stari oče se ju je silno razveselil. In dasi ga je že precej težko stalo dalj časa

O toku razprave bomo prinašali obširneje poročilo vsaki dan eventualno bomo tudi druge dneve razprave izdajali posebne populudanske izdaje.

Razprava proti morilec francoske pevke je torej tisto važno dejstvo, ki opravičuje posebno izdajo »narodnega« tržaškega dnevnika. To se »Edinosti« zdi vevlačno delo s pikantnostimi iz kriminalistike ustrezati razvajanosti in mehkužnosti precejšnjega dela žal tudi slovenskega občinstva, da se bo trumoma vsipalo v tobakarne kupovat »Edinost« in blažilo svoje po novosti hrepeneče živce. Mi smo odločni protivniki takega počenja. O umorih, nenravnosti in sličnih zločinih, kakor tudi o tozadevnih sodnijskih obravnaveh naj se poroča kolikor možno na kratko, včasih bolje tudi nič. Tako misli tudi republikano slovensko ljudstvo. Kolikrat smo že slišali iz priprostega kmeta v naši okolici, ki se je o takem početju časopisov izjavil prav po domače: Saj morajo ljudje postati lumpi in tatovi, ko se čita vsak dan po časopisih toliko podrobnosti o takih stvareh in si marsikaj mladenič misli: ker tega ali onega ni zlomek vzel, pa še mene ne bo, če storim kaj takega. Tako sodi nepokvarjeno ljudstvo o takih »posebnih izdajah«. Vse drugače seveda oni, ki so v »močvirju«. Naši trezni okoličanski može imajo več soli v glavi in več nrvnega čuta v srcu, kakor si mislijo gospodje okoli »Edinosti«. Narod, v kolikor ni pokvarjen imenuje sedanje početje tržaškega dnevnika, ki v tem zvesto posnema »Piccolo«, »gšeft«, ali pa tudi »umazano bottego«.

n Odločna škofova beseda. V Sarajevem izhaja že veliko let izvrsten katoliški list »Vrhbosna«, kojega lastnik je sarajevski stolni kapitel, kojega prejšnji urednik je bil sedanji pomožni škof Šarić in katerega sedaj urejuje dr. Dujmušić. Proti »Vrhbosni« so se dvignili profesori frančiškanske gimnazije v V sokem in jo označili kot najslabši hrvaški list, ki da drži s framazoni. Tako blatenje katoliškega lista je zahtevalo od strani škofa seveda odločno besedo in ta je tudi res prišla, pa tako v odločnem tonu, da bo prizadetim še en čas šumelo po ušesih. V zadnji številki »Vrhbosne« čitamo sledečo izjavo:

»Vrhbosna« namenjena že iz početka katoliški prosveti, je ostala skozi 23 let svojega obstanka zvesta svojemu načelu tako, da je skozi ves ta čas v resnici proti vsakemu branila katoliško vero in pravice katoliške cerkve. ter sv. Stolice, tako, da so jo lahko vsi hrvaški škofje priporočali kot eminentno katoliško glasilo, ki se častljivo bliža številu tisoč duhovnikov in 500 drugih naročnikov. Ta »Vrhbosna« ni bila lastnina niti pokojnega Jagatića, niti presv. biskupa Šarića, niti ni lastnina preč. g. Dujmušića, ampak je lastnina preč. kapitlja vrhbosanskega, ter se v njej kakor v škofijskem in uradnem glasilu objavljajo odloki nadškofijskega ordinariata vrhbosanskega in nadškofove okrožnice. V nasprotju s tem javno izrečena trditev slavnega profesorkega zbora na frančiškanski gimnaziji v Visokem, da je »Vrhbosna« tako globoko padla, da jo je smatrati za slabšo kakor najslabše hrvaške liste, ki najhujše napadajo cerkev in vero, da je priljubljenka »Pokreta« in framasonskih listov, je temerari, scandalosa et suspecta de haeresi, (predrzn, pohujšljiva in krivoversko sumljiva) in jo nadškofijska cerkvena oblast kot tako obsoja in pozivlje vevleč. očete, ki so prizadeti, da jo prekličejo, ker sicer si bo cerkvena oblast na drugi način preskr-

na konju, vendar je spremljal sinova-viteza sedaj na ta sedaj na oni grad, da ju predstavi svojim starim prijateljem. Prav pogosto pa je obiskal z njima najboljšega vseh svojih prijateljev: kartuzijskega prijorja. Pobožni starček je bil jako vesel mladih mož, ki sta mu s svojim lepim vedenjem vedno bolj utrdjevala veselo upanje, da bosta res vredna moža. Kot bivši državnik in bojevnik jima je dajal dobrih svetov in mnogo modrih naukov.

Poleg tega pa ju je opominjal s prisrčno ljubeznjivostjo naj radi posvetnih opravkov nikdar ne pozabita Boga. Nikdar nista šla iz njegove celice, da ne bi jima bil podelil svojega blagoslova.

Vitez Oto se je odločil po večdnevem premišljevanju, da bo izročil celo svoje lepo in veliko posestvo starejšemu sinu Albertu. Albert je bil pač vesel, da postane samostojen gospodar, vendar pa je rekel:

»Kako bi mogel storiti kaj takega, da bi jaz imel vse, Kristof pa nič! Pol življenja bi dal zanj, ako bi bilo treba, in zato hočem z njim deliti tudi očetovo premoženje. Dva gradova imamo: Črni grad in Borovec. Pri obeh je precej enako zemlje in posestva in tudi pridelka. Kot starejši sin bom po stari navadi bival jaz tu na Črnem gradu, a samo pod tem pogojem, da postane Kristof gospod na Borovcu. Tako ostaneta sosed in bodeva kakor doslej vedno prenašala žalost in veselje, kakor se gre med brati«.

Vitez Oto je bil vesel, a vendar iznenađen redke bratovske ljubezni; tedaj je bila namreč navada, da je celo posestvo pripadlo prvorojencu in se je le redkokdaj delilo; drugi otroci so morali sami gledati za kruhom kakor so znali in vedeli. In oče Oto je res

bela zadoščenje. — Nadškofijski ordinariar vrhbosanski. V Sarajevu, dne 19. marca 1909. + Josip, l. r. nadškof vrhbosanski«.

Ni li to res krepka in odločna škofova beseda o pravem času? Ta slučaj nas zelo spominja na obo odločno besedo, ki jo je spregovoril naš prevzvu. škof svoji duhovščini radi »Edinosti«. Koliko prahu se je takrat dvignilo ali celo redovniškega stanu), ki bi se vršil le svojo dolžnost. Niso se li takrat dvignili celo občinski zastopi in protestirali proti temu, da hoče »nemški« škof izpodrinuti slovensko časopisje? Je li treba za kaj takega res Nemca? Le pogledjte velikega slovenskega škofa Stadler-ja, ki nastopi še bolj ostro proti onim (in naj si bodo iz duhovniškega ali celo redovniškega stanu), ki bi se hoteli pajdašiti z liberalnim časopisjem proti katoliškem glasilu! Ni torej ne nemški ne slovanski, ampak katoliški škof je, ki nas pravčasno opozarja na nevarnosti, ki prete našemu katoliškemu prepričanju.

n Manje reči, više čina. (Manj besed — več dejanj). Tako se glasi naslov kratke pa imenitne pesmice, ki jo je objavila »Hrvatska knjižnica«. Postavimo sem te krasne kitice:

„Puna srca, pune čaše!“
Sve se toči rujno vino,
a hrpava grla pojū:
„Liepa naša domovina!“

Čaše u kut! Novi plamen,
nek nam mlada srca žari!
Bud'mo divi i Hrvati,
ko što bjahu naši stari!

Prazne čaše — srca puna.
manje rieči — više čina,
tad će biti opet sretna
liepa naša domovina!

„Zlata doba“ pravi k tej pesmici: Ta le pesmica bi bilo dobro, da bi se natisnila v tisočih izvodov, ki naj bi se razposlali po vsej Hrvatski in nabili po vseh javnih lokalih, kjer se „dela“ za domovino s pitjem, petjem, zdraviciami in frazami. Hrvatje nočejo o našem gibanju še nič slišati. Pa bi jim ne škodilo. — Ne le bratom Hrvatom, ampak tudi tržaškim »narodnim« krogom kaj imenitno prilgajo te pesnikove besede.

n Volilna borba na slovenskem štajerskem bo letos izredno huda, posebno za kmečko stranko, ker se ji bo boriti proti Narodni stranki, proti Plojevem, štajercijancem in socialnim demokratom. Plojevci in Narodna stranka bodo v boju proti nam nastopali skupno. Za pristaše kmečke stranke nastane torej naloga, z vsem navdušenjem in z vsemi močmi poseči v volilni boj. »Slov. kmečko zveza« (katoliška ljudska stranka) je bila namreč na zaupnem sestanku v Mariboru dne 24. marca sklenila postaviti za deželno-zborske volitve v vseh slovenskih volilnih okrajih lastne kandidate, to pa vsled pretiranih zahtev, ki sta jih stavili pri kompromisnih pogajanjih Narodna in Plojeva stranka. Le 6 mandatov sta blagovolili prepustiti kmečki stranki, 7 mandatov sta zahtevali zase. Na ta način bi poslanci kmečke stranke v deželnem zboru ne mogli staviti nobenih interpelacij na lastno roko, ker je potrebno 8 podpisov, v skupnem klubu bi imeli manjšino, torej stali pod komando združenih liberalcev, in deželni odbornik bi bil vzet iz liberalne strani. To se pravi, naši poslanci bi ne mogli izvajati svojega programa, vso moč bi imela liberalna večina slovenske delegacije v rokah. Tudi vsak pošten liberalec mora pripoznati, da je tak kompromis za

razdelil premoženje in posest, kakor mu je nasvetoval Albert.

Le še ena skrb mu je težila očetovsko srce, da bi svojim sinovoma dobil pridni in pošteni soprog.

Med tem pa je postal švabski vojvoda, Friderik hohenštufski, nemški cesar. Kar nenadoma prijezdi tuj vitez poslan od cesarja na Črni grad in prinese cesarsko povelje: vitez Albert naj s svojimi oboroženimi hlapci spremlja cesarja na poti v Italijo, vitez Kristof pa naj dobro zavaruje oba gradova, da bo rniogel varovati deželo pred morebitnim sovražnikom.

V par dneh je bil Albert pripravljen za vojsko, tako tudi njegova četa. Predno je šel na prvi vojni pohod, je pokleknil pred očeta in ga prosil blagoslova. Prisrčno še objame brata, sede na konja ter se kmalu izgubi v gozdu s svojimi bojovníki. Čez par dnij se že pridruži cesarjevi vojski, ki jo je udarila naravnost v Italijo.

Cesar je poznal že poprej viteza Alberta. A ko je vedno bolj spoznaval njegovo junaško srce in plemeniti značaj, ga je čislal od dne do dne tem bolj.

Ker je umel laško, mu je poveril večkrat razna važna naročila in sporočila do laških grofov in plemičev. To je bila za tako mladega viteza pač velika čast, in kolikokrat se je veselil Albert na tihem, da se je v mladosti česa učil. Vedno bolj je bil hvaležen svojemu dobremu in skrbnemu učitelju Antoniju.

(Dalje prihodnjič)

najmočnejšo stranko na Spodnjem Štajerskem katera je že sedaj kmečka stranka, nesprijemljiv!

n Deželnozborske volitve na Koroškem. V ponedeljek je volila kmečka skupina. Slovenci so zmagali z dvema kandidata. Grafenauer in Ellersdorfer sta sijajno prodrli. Drugi so Slovenci dosegli častne manjšine. Nemški krščanski socialci so ohranili dosedanja dva mandata. Izvoljena sta krščanska socialca državni poslanec Walcher in Jožef Kramp. V okraju spital je vsled malomarnosti nekaterih občin ostal krščanski socialca profesor Weiss v manjšini za samih 12 glasov.

Pri ožjih volitvah je v splošni skupini v celovškem volivnem okraju prodrli nemški nacionalci Gustav pl. Metnitz, ki je dobil 7783 glasov, Grafenauer je ostal v manjšini z 6042 glasovi. Nemški nacionalci in socialni demokratje so šli združeni v boj proti Grafenauerju. Tako je šla socialna demokracija roko v roko s kapitalistično stranko, dočim bi bil njen prostor, ako bi bila res to, kar trdi, na strani ubogih, zatiranih Slovencev. Nastop Slovencev je bil nad vse sijajen. — Število slovenskih glasov je od prve volitve zrastle od 5099 na 6052 glasov.

n „Aljažev dom“ porušen. — Krasen „Aljažev dom“ v Vratih pod Triglavom, največja stavba „slov. laninskega društva“ se je porušil pod snežnim plazom. Škode je 40 tisoč kron.

n „Ave Maria“. — Tako je ime novemu nabožnemu listu, ki je začel izhajati v Novem Yorku v severni Ameriki za izseljene Slovence. Prejeli smo prvo številko, pa nam ugaja. List ima približno obliko našega nekdanjega „Družinskega Prijatelja“ in se tiska na osemih straneh s platnicami. List je namenjen spodbujanju izseljenih Slovencev h krščanskemu življenju in ga zato z veseljem pozdravljamo. Vsebinska lista bodo razne svete pesmi, dalje razni sestavki in članki, ki bodo bodrili ameriške Slovence k verskem navdušenju. Ker je „Ave Maria“ ob enem tudi glasilo družbe sv. Rafaela, zato bo imel ta list poseben predaleček namenjen družbenim namenom. Tu se bo poročalo o delovanju in napredovanju družbe med ameriški Slovenci, o njenih trudih in pridobitvah, o delavskih razmerah, o izseljeniškem gibanju in sploh o vsem, kar spada v delokrog „družbe sv. Rafaela“. Tretji oddelek lista pa bo posvečen poročilom o razvijanju verskega življenja po slovenskih župnijah in naselbinah. Zlasti bo tu list deloval na to, da se združijo vsi verni katoliški Slovenci v Ameriki v „Katoliška društva“, ki bodo imela namen gojiti in pospeševati versko prepričanje po slovenskih naselbinah. „Ave Maria“ vstopi v zvezo z „Bogoljubom“, tako da bo ameriški list razširjal domači po Ameriki, nasprotno bo pa tudi „Bogoljub“ s pomočjo „Ave Marie“ seznanjal nas Slovence v domovini z napredkom naših bratov v Ameriki.

n V Kahiri (v Egiptu) je bila dne 18. marca posvečena nova cerkev sv. Jožefa.

n Nove mostove bodo s časom zidali v Ljubljani. Nov most pri sv. Jakobu napravi država skoro izključno na svoje stroške, frančiškanska in šentpeterskega pa da zgradi mestna občina. Stroški za ta poslednja mostova bodo znašali okoli 700 tisoč kron. — Z delom se pa ne bo še tako kmalu začelo, morda še le čez kakih 6 ali 7 let, ker so morajo poprej izvršiti druga nujna dela ob Ljubljani in barju in močvirju. Mostovi bodo obokani, brez stebrov v vodi.

n Mašna oblačila kot namizni prtji za kavo. — Francoske dame imajo zopet nekaj novega, kar si morejo privoščiti le one. — Cerkvam in samostanom oropana mašna oblačila spreminjajo namreč v prte za kavo. Tak privrhek je danes mogoč v finih hišah le na Francoskem.

n Gdčna predstojnica urada. Minister za javna dela dr. Ritt je imenoval v tem ministrstvu službujočo gdčno Marijo Lakovich za pisarniško predstojnico sanitetnega oddelka ministrstva javnih del. Ta gospodična je torej prva pisarniška predstojnica v avstrijski drž. službi.

n Telefon na Goriškem. C. kr. trgovinsko ministrstvo je dovolilo ustanovitev samostojnega telefonskega omrežja v Ločniku in zgradbo medmestne proge Gorica-Ločnik. Dočista dela se bodo kakor hitro mogoče pričela in po pripustu vremenskih razmer naj hitreje dovršila. Za govorilno razmerje Gorica-Ločnik je odmerjena pristojbina 20 vinarjev za trinitutni pogovor. Pristojbina za ostala razmerja se bodo pozneje določila.

n Gradnja električne železnice iz Reke do istrske meje. Reška municipalna delegacija je te dni razpravljala predlog mestnega magistrata, da se občinska električna železnica podaljša do istrske meje pri Kantridi da se spoji z avstrijsko električno železniško mrežo. Stroški so proračunjeni na 48.000 K. Proti predlogu je govoril državni poslanec in mestni zastopnik Zanella, ki vidi v gradnji te proge oškodovanje Reke v narodnem in gospodarskem oziru. Po daljši debati je bila predloga vsprejeta z dvema glasovi večine in pride sedaj mestni svet v konečno potrdilo.

n „Velik moment“. Ono zlato knjižico, o kateri smo mi večkrat pisali v „Zarji“ objavljaja sedaj v podlistku hrvaški tehnik, ki izhaja v Splitu (Dalmacija).

n Dobro maščevanje. Državni poslanec za Benetke je bil dolgo časa neki Fradelletto, ki organizira mednarodne umetniške izložbe v

Benetkah. Ker je lani v parlamentu zagovarjal svobodno šolo, so sklenili beneški katoličani da se maščujejo. Letos so mu pri volitvah, ker so vedeli, da sami ne prodro, postavili za protikandidata nekega Fizola, berača in strašilo beneških otrok. In glej, pri volitvah je dobil Fradelletto 1163, socialisti Todeschini 315, berač Fizola 388 in Mirabelli 86 glasov. Torej ožja volitev. To je Fradelletta tako užalilo, da se je odpovedal kandidaturi in odločil vse meščanske časti.

n Novo postajališče z imenom Vreme se ustano i v kratkem med postajama Divača in Gorenje Ležeče. S potrebnimi deli prično takoj. Južna železnica otvori imenovano postajališče le pod pogojem, da jo pri napravi ne zadenejo nobeni stroški.

n Nova pošta v Istri. S 1. aprilom začne poslovati na novo ustanovljena pošta v Podgorju. Od drugih pošt priklopijo se jej vasi: Zarju, Zabrežje, Zanigrad, Podpeč, Praprovče, Črnotiče in Jelovice.

n Utonila v škafu. V Kapucinski ulici št. 3 v Gorici se je zvrnila enoletna Amalija Zalatel v odsotnosti starišev v škaf vode. — Mati jo je našla mrtvo.

n Novo kroglo dobe zdaj naše infanterijske puške. Krogla je na koncu ostra in znaša njena začetna hitrost 866 metrov v sekundi, dočim sedanja krogla preleti 620.

n Velika nesreča pri streljanju na golobe. V ponedeljek popoldne sta dijaka celjske gimnazije 14letni Ferd. Cempirek in 15letni Egon pl. Sokoll stala na terasi vile „Falkenturm“ v Celju in hotela streljati na golobe. Egon pl. Sokoll je imel težko lovsko dvocevko nabasano z drobnim lovskim svincem. Dečka sta stala blizu skupaj; Sokoll je puško najprej poskušal in napel petelina, na to pa jo je postavil k nogi in gledal za golobi. — Naenkrat pa se je puška sprožila; ali je petelin zadel ob nogo ali ob kak drugi predmet, to se n moglo dokazati. Le toliko je getovo, da je dečko migal s puško semintja. Učinek strela je bil strašen; Cempyrku je odnesel ves zadnji del lobanje s temenom vred v zrak. Fant je bil na mestu mrtve. — Sokoll je tekel po mater, katera je hitela z vodo na verando, misleča, da se gre le za obstrelbo, a je omedlela, ko je zagledala razmesarjeno glavo ponesrečenca in možgane po tleh. Mrliča so zvečer prenesli v mrtvašnico.

n Esperanto in policija. Berolinski listi poročajo o dogovoru med vladiami, da uvedo esperanto kod mednarodni policijski jezik za informacijsko službo z inozemstvom. Policija v Draždanih, na Dunaju, v Budimpešti, Stockholmu, Kodanju, Parizu in Barceloni se že poslužuje oficijelno esperantskega jezika.

n Kako dragi so strelj. Vojna je združena z velikimi stroški. Čim večji je top, tem dražji je strel. En sam strel stane pri 15 cm. topu 63 K, iz 23 cm topa 336 K, pri topu po 30 cm. kalibra pa 720 K. Ravno toliko stane tudi granata, ki more prodreti debele oklepe. Ako se računa zraven še obrabo topov, se pomnože stroški, ki jih nekateri brzostrelni topovi stanejo, do četrta milijona kron.

n Poštna stavka, ki so jo imeli v Parizu na Francoskem je sedaj končana. Oziraje se na ta napet mednarodni položaj se je vladi zdelo potrebno, da se stavka hitro konča.

n Izpraznjena norišnica. Minoli teden je bila popolnoma izpraznjena norišnica pri Sv. Justu, ker so bili poslednji bolniki prepeljani v novo norišnico pri Sv. Ivanu.

n Našim sadjarjem. Kljub temu, da je bila letos huda zima, opaziti je po sadnih drevesih veliko število mešičkov, v katerih so že zdaj izvaljene žive gosenci. Opozarjajo se vsi posestniki in lastniki dreves, da te mešičke poberejo in zažgejo, ali kako drugače pokončajo. To naj store že v svojem lastnem interesu ne glede tudi na okolnost, da je to že zakonito zapovedano. Dalje se opozarjajo sadjarji, da treba sedaj na zgodno pomlad drevesa očistiti tudi od vsake druge nesnage, kakor so mah in lišaji, obrezati jim suhe in nepotrebne veje ter obnoviti mazilo na papirnatih pasovih po drevesih.

n Naši poljedelski potovalci, ki so bili lansko leto na poučnem potovanju na Češkem, pripovedujejo, da niso videli na Češkem enega samega sadnega drevesa brez pasu, namazanega z lepilom. — Kakor znano, to lepilo brani, da ne morejo samice „pedičeve“ in pa druge golazni zlesti na drevo, da bi tam zalegle svojo požrešno zalogo. Čehi nam prednjačijo in so nam učitelji v marsičem; posnemajmo jih tudi v tem!

n Ubegi avstrijskih vojakov na Laško se vedno bolj in bolj ponavljajo. V laških novinah se bere skoro vsak teden o avstrijskih vojaških beguncih beguncih, katere so na Laškem ujeli. Največkrat jih prisili lakota, da se ali sami prijavijo, ali pa jih zasačijo pri prodaji avstrijskih predmetov, kakor orožja, službene obleke in drugo. Begunce izroče navadno vojnemu sodišču v Veroni, kjer na vprašanje, zakaj da so pobegnili navajajo večinoma vsi kot vzrok slabo hrano in kruto neznošno ravnanje.

Jz Jstre.

i Iz Doline. V nedeljo smo pokopali gč. Jerico Zupan, sestro prečastitega g. dekana. Bolehala je dolgo časa in zelo veliko trpela,

pa vse potrpežljivo in uđeno v voljo božjo prenašala. Bila je do vseh prav dobrega srca. Naj v miru počiva!

i Dična N. D. O. se je v Dolini zopet proslavila z omiko svojih članov. Zadujo nedeljo je en odbornik v spremstvu dveh tovarišev vso pot od Krogel do Doline kričal zmerral, klet in blatil g. kaplana Cesta je bila polna otrok in drugih, ki so imeli pri liko učiti se lepega vedenja od teh narodnih organizatorjev. Na „Zarjo“ so strašno hudi, če jih po pravici okra. Iz srda hodijo potem razsajat v hišo katerega mirnega človeka, o kojem sumijo, da jih je opisal. Imamo tudi takega organiziranca, ki se ne odkrije niti, če sreča duhovnika, ki nese sveto popotnico k bolniku. Največ teh organizancev se tolaži s svojo „mirno vestjo“, ki jim dovoljuje čisto svobodomiselnost življenje. Nekateri te sorte se pa jezijo na žigice S. K. S. Z., ki jih kupujemo, češ da od teh ni nikoli računa in da se ne ve, kam gre čisti dobiček. Naj se le potolažijo in naj čitajo „Slovenca“, pa jim bo vse jasno.

Jz okolice.

o Iz sv. Ivana. V četrtek 25. pretek. mes. se je vršil drugi redni občni zbor „Slov. kršč. izob. društva“ pri Sv. Ivanu pri Trstu. Ob veliki navzočnosti društvenih članov in članice je društveni predsednik g. Anton Čok otvoril občni zbor in pozdravil navzoče posebno pa odposlanca „Slov. kršč. soc. zveze“ g. Fr. Terseglava. Omenil je nadalje razne dogodke iz društvenega delovanja in nato je podal besedo društvenemu tajniku g. Ivanu Križmanu. Ta je poročal, da je bil I. redni občni zbor dne 9. marca 1908. Odbor je imel v minoletem letu 13 sej in v tekočem letu 3 seji. Društvo je bilo zastopano na vseslovenskem mladeniškem shodu v Škofji Loki s tremi člani. 14 dni pozneje je poročal društveni član Mirko Sušmelj, kaj so tam lepega videli in se naučili.

V svrhu gojitve telovadbe je poslalo društvo člana g. Karla Dequala v Šent Vid, da se izuri v telovadbi. Ko se je povrnil, je imelo društvo po malem telovadne vaje.

Društvo si je v tekočem letu nabavilo tudi tamburice. Naši dobri somišljeniki so nam pri nakupu istih dobro pomagali. Tamburaški zbor šteje 12 članov, kateri pridno tamburajo, ter upajo nastopiti o Veliki noči. Učitelj je g. H. O. Vogrič, kateri uči dvakrat na teden, vsaki krat po dve uri.

Dne 13. septembra 1908. se je vršil izvanredni občni zbor, pri katerem so se pravila v toliko spremenila, da smejo biti člani društva tudi ženske.

Predavanj je bilo 9. Imeli so jih gg.: Terseglav, Ukmar, dr. Krek, dr. Lampe in drugi. Imeli smo tudi nekaj priprostitih predavanj, katere so izvajali člani sami. Odslej se jih bomo bolj gosto posluževali. Veselic je bilo 5. — Vse veselice so dobro vspete in bile so dobro obiskane. Vršile so se v dvorani „Kons. društva“ pri cerkvi.

Dne 19. septembra 1908. je bil ustanovni občni zbor tržaške S. K. S. Z., na katerem je bilo društvo korporativno zastopano.

Društvo šteje 58 rednih članov. Od teh je 26 moških in 32 ženskih. Med letom jih je izstopilo 5.

Če ravno nas je malo, hočemo pa vsaj mi vstrajati pri razširjevanju krščanske misli ob Adriji. Raje malo pa dobrih, kot veliko pa plitvih.

O delovanju knjižnice je poročal član Mirko Sušmelj. Knjižnica šteje približno 200 knjig; 116 leposlovnih, 17 zemljepisnih in zgodovinskih, 16 gospodarskih in socialnih, 16 raznih leposlovnih časnikov in 11 nabožnih knjig. Čitateljev je 93, ki so prečitali 930 knjig. Vsak čitatelj je povprečno prečital 10 knjig. Vsaka knjiga je bila prečitana 4—5 krat.

Konečno je priporočal, naj se v večjem številu poslužujejo knjižnice, ter prosil odbor naj nakupi nove knjige.

Ker je bil blagajnik zadržan je mesto njega poročal g. predsednik. Društvo je imelo dohodkov K 1297-09 stroškov pa 1295-21. Sprejeto.

V odbor so bili izvoljeni: Čok, Mislej, Ferjančič, Križman, Špacapan, Štrajn in Čergolj. Pregledovalca računov sta prejnjaja in sicer gg. J. M. Mari in Afrič.

Ženski odbor je ostal isti in sicer gg. Vitez, Udovič, Pahor, Gropajc in Brana.

Ker se ni nihče oglasil k besedi je predsednik zaključil občni zbor in nato je imel g. Iv. Terseglav predavanje. Predaval je o naši mladinski organizaciji, alkoholu in koristi telovadbe.

Ker je prišel hvala Bogu vendar čas, da se ustanovi „Telovadni odsek“, ki bo prvi na tržaškem in v Istri, so bili v pripravljalni odbor izvoljeni Ferjančič, Novak, Dequal, Sušmelj in Župančič.

V kratkem se bo vršil ustanovni občni zbor, ki se bo pravočasno naznanil.

o Velika nesreča se je zgodila dne 1. t. m. zjutraj pod škednjem pred izseljeniškim domom „Austro-Amerikane“. Vsled nepazljivosti starišev je prišla pod voz električnega tramvaja 4 letna deklica neke družine izseljencev. Voz jo je podrl na tla, jo potisnil pod varstveno desko na sprednji strani, jo pritisnil za vrat in jo zadušil. Zavirača ne zadene nobena krivda, ker je že od daleč

dajal znamenja, a ni mogel več ustaviti voza. Stariši, pazite na otroke!

Cerkveni vestnik.

o Veliki teden. — Obredi velikega tedna se vrše v raznih tržaških cerkvah po tem-le vsporodu:

1) V cerkvi sv. Justa: Oljčno nedeljo ob 10. uri blagoslovljenje oljčnih vej, ob 3 popoldne začne izpostavljanje sv. R. T. v 40 urno čiščenje, prihodnje dni v ponedeljek, torek in sredo bo začelo čiščenje že ob 5. uri zjutraj, konča pa v sredo ob 11. uri in pol predpoldne. Veliko sredo, četrtek in petek bodo jutranjice in hvalnice ob 5. popoldne. Veliki četrtek ob 9. uri bo slovesna škofova maša z blagoslovljenjem sv. olja in umivanjem nog. V soboto zv. ob 6¹/₂ bo procesija vstajenja. Veliko nedeljo ob 10. slovesna škofova maša s pridigo in papeževim blagoslovom.

2) V „jezuitski cerkvi“ procesija vstajenja v nedeljo ob 6. zjutraj.

3) V cerkvi Nov. sv. Antona, Blagoslovljenje oljk ob 9. uri, ob 3 in pol bo pa na oljčno nedeljo slovesna pridiga. Veliko sredo ob 5. uri pop. jutranjice in hvalnice. Veliki četrtek ob 6 in pol slovesna maša, ob 5 in pol zvečer jutranjice in hvalnice. Veliki petek ob 5 in pol zjutraj slovenska pridiga, ob 11. nemška, ob 7. zvečer italijanska. — Cerkveno opravilo začne ob 8 in pol, jutranjice pa ob 5 in pol zvečer. Veliko soboto začne cerkveno opravilo ob 8. uri, procesija vstajenja bo pa ob 6. zvečer.

4) V cerkvi Star. sv. Antona. Na oljčno nedeljo ob 9 in pol blagoslovljenje oljk, popoldne ob 4. sv. blagoslov v slovenskem jeziku. Veliki četrtek ob 7 in pol sv. maša, zvečer ob 7. uri pa psalm „Miserere“, potem italijanska pridiga. Veliko soboto začne cerkveno opravilo ob 6 in pol zjutraj; zvečer začnejo jutranjice ob 6 in pol potem bo procesija vstajenja.

V cerkvi sv. Jakoba. Oljčno nedeljo bo blagoslovljenje oljk ob 10. uri, popoldne ob 3 pa slovenska pridiga in križev pot s lagoslovom. Veliko sredo, četrtek in petek jutranjice in hvalnice ob 5. popoldne. Veliki četrtek slovesna maša ob 7. zvečer ob 7. pa italijanska pridiga. Veliki petek začne cerkveno opravilo ob 8. uri, ob 7. zvečer bo pa slovenska pridiga. Veliko soboto začne cerkveno opravilo ob 7. zjutraj. Veliko nedeljo začnejo jutranje molitve ob 4 in pol zjutraj, potem sledi ob 5. uri procesija vstajenja. Ob 9 in četr predpoldne bo slovenska pridiga. Popoldne blagoslov samo ob 4 in pol. —

6) V cerkvi sv. Vincenca. Oljčno nedeljo bo ob 10 blagoslovljenje oljk, ob 2 in pol pop. slovenski križev pot. Veliki četrtek ob 6 in pol zjutraj slovesna sv. maša, zvečer ob 6 in pol pa slovenska pridiga. Veliki petek začne cerkveno opravilo ob 8. zjutraj, zvečer ob 6 in pol italijanska pridiga. Veliko soboto začne cerkveno opravilo ob 7. zjutraj. Ob 7. uri zvečer bodo jutranjice in potem ob 7 in pol procesija vstajenja. Veliko nedeljo bo slovenski blagoslov ob 3 pop.

7) V kapucinski cerkvi bo procesija vstajenja veliko nedeljo ob 6 in pol zjutraj.

Veliki četrtek in petek bodo vse tržaške cerkve zaprte že ob 9. zvečer.

o V prospeh „Sv. Detinstva“ bo cerkveno opravilo v cerkvi M. Dev. Večje dne 13. apr. ob 6. zvečer.

c Križarska vojska molitve za spreobrnjenje Afrike. Družba sv. Petra Klaverja vabi vse zveste ude katol. cerkve k udeležitvi „Križarske vojske molitve za Afriko“, katero napravi vsako leto za spreobrnjenje ubogih zamorcev Afrike in ki obstoji iz devetdnevnic v pripravo na praznik „Varstva sv. Jožefa“ (3. nedelja po veliki noči).

Luč sv. vere še zelo malo sveti v onem temnem delu sveta, kjer bi bila žetev sicer velika, a delavcev manjka, kateri bi jih več spravili v prostore nebeskega Očeta. Število katoliških misijonarjev, kateri se iz Evrope tja pošiljajo, ne zadostuje velikemu in težavnemu podjetju.

Zato kliče družba sv. Petra Klaverja prav toplo vse one, kateri so do sedaj afrikanse misijone velikodušno podpirali, naj bi tudi molitev, kot delo ljubezni, za rešitev ubogih poganov opravili.

Križarska vojska molitve se začne letos s 23. aprilom in traja do 1. maja. Opravlja se lahko za to devetdnevno molitev k presvetemu Srcu Jezusovemu za zamorce v Afriki, sestavljena od umrlega misijonarja v Zambesiji P. Menyhardta. Dobi se ta molitev brezplačno vovoljnem številu, v slovenskem, nemškem, laškem, češkem, hrvaškem, ogrskem in slovaškim jeziku, pri „družbi Sv. Petra Klaverja“, Trst, via del Ronco 6 ali pa Ljubljana, Frančiškanske ulice št. 8.

Razne vesti.

r Tragična usoda rodbine Vereščagin. V Petrogradu se sedaj mnogo govori o žalostni usodi, ki je zadela rodbino Vereščagin. Vsi člani te rodbine so se odlikovali s hrabrostjo in izrednim značajem. En brat, Vasilij Vereščagin, znani slikar, je izgubil življenje v

rusko-japonski vojni na vojni ladiji „Petro-pavlovsk“ skupno z admiralom Makarovom. Drugi brat Nikolaj Vereščagin je umrl za opeklinami, ki jih je dobil povodom neke železniške nesreče. Tretji brat Sergej Vereščagin pal je pri Plevni v rusko-turški vojni. Četrti brat je zblaznel, peti je posve osiromašil, šesti brat, Aleksander Vereščagin general v ruski vojni, se je nedavno ustrelil. Mati teh šestoro bratov in njena hči sta umrle za operacijami.

Za kratek čas.

Dober lovec.

„Ampak, prijatelj, zakaj pa vendar nisi ustrelil zajca, ki je tekel mimo tebe?“

„Ja, vedi, jaz ne streljam rad v teku.“

„Imaš prav; tudi jaz vedno počakam, da se zajec malo vsede.“

Preveč dela.

Sosedinja: „To je pa že grozno, kako so tvoji otroci razposajeni.“

Druga sosiedinja: „Da, da, vsaj se že pripravljam celo leto, da bom te paglavce nabila, pa nimam nikdar časa.“

Pravljice o potresu.

O vzrokih in o sili potresa je že od davnih časov razmišljala človeški um in tudi marsikako zanimivo zgodbičico je skovala domišljija.

Kitajci pripisujejo še dandanes potrese hudobnemu duhu in po vsakem potresu darujejo razdraženim demonom velike žrtve, da bi jih potolažili. — Prav take pripovedke so imeli prejšnji Indijanci, ki so prebivali v državi Južne Amerike, Peru. Ti so namreč mislili, da vstane Bog včasih s svojega prestola, da bi svoje ljudstvo štel. Pri vsakem njegovem koraku se strese vsa zemlja. Ko zaslisi prebivalci potres, stečejo vsi iz svojih hiš in kričijo: „Tukaj, tukaj smo!“ Na ta način so hoteli Bogu štetje olajšati. Neki holandski trgovec pravi, da je po velikem potresu rekel kralj, da dela to duh njegovega očeta, ker ne izpolnjujejo starih postav. Darovali so takrat tri v boju vlovljene poveljnike in tako jezo duha potolažili. Celo najnižji kulturni narodi n. pr. prebivalci Andamanskih otokov imajo demona gozdov Erem-changala, h kateremu, ako se zemlja pod njihovimi nogami trese, trepetaje molijo in vzdihujejo. Tudi grško bajeslovje ima take in enake pripovedke o potresu. Čeprav so naravoslovci že od nekdaj preiskavali vzroke potresa in dasi je grški modrijan Aristotel napravil podlago h kasnejšim vulkanskim teorijam, vseeno so nastale med ljudstvom razne pripovedke. Bog potresa je bil Poseidon, ki je bil tudi Bog morja. Mislili so namreč, da voda stresla zemljo. Spartanci so ob začetku potresa zapeli pesem Poseidonu. Aristofan je želel svojim sovražnikom pogubo in rekel: „Da bi Poseidon vsa stanovanja sovražnikov porušil!“

Tudi pod zemljo zaprti demoni so imeli tako moč, s katero so stresali zemljo in metali lavo iz vulkanov. Pod vulkanom otoka Ischije je vključen velikani Tifoj. Hesiod (grški pesnik) piše o nekem potresu približno takole: „Vsaka glava Titanov je lučala ogenj iz sebe, vsaka dala iz sebe glas, ki je bil včasih podoban tulenju velikanskega bika včasih pa lajanju psov. Takšni strašni glasovi so prihajali izza gora.“

Rimljanom je boginja Tela izlivala ob potresu vso svojo jezo. Paganski duhovniki pa dostikrat niso vedeli, se li zemlja na povelje Tele ali kakega drugega boga trese; zaradi tega tudi niso izrekli pri darovanju imena boga, ker so se bali, da ne bi pravega prosili.

Med narodi na severu je bil Loki, bog ognja, ki je tresel. Ležal je namreč zvezan v neki pečini. Nad njegovim obrazom je bil črv, ki mu je spuščal neprenehoma kapljico za kapljico strupa na obraz. Lokejeva žena pa je držala čašo nad obrazom svojega moža in tako lovila strup. Ko je bila čaša polna, morala je strup izliti. Med tem je pala kapljica strupa na Lokeja. Ta se je zvil v strašnih bolečinah in mukah in s tem zvijanjem stresal zemljo. Neka druga severno-nemška pripovedka pravi, da Lokejeva hči, velikanska kača, ovije s svojim trebuhom celo zemljo in jo stisne, da se vsa zemlja strese.

Prav take pripovedke najdemo v divjih narodih. Prebivalci Južne Amerike so mislili, da plava pri potresu kit, velika riba, skozi osredje zemlje. Japanci imenujejo vzrok potresa želvo, najbrže zato, ker nas valovito gibanje potresa spominja na plazenje kač in drugih živali.

Še dandanes je med poganskimi narodi vse polno takih neumnih in smešnih bajk ali pripovedk. Svetni učenjaki take bajke zelo radi nabirajo in jih nekam častitljivo hranijo ker pravijo, da se v njih zreali duša naravnega človeka. Med tem pa, ko take nespametnosti spoštujejo, imenujejo kaj radi krščansko naziranje nazadnjaško in starokopitno zato, ker vidi v teh silovitih prirodnih pojavih prst pravega Boga.

Listnica upravnštva.

Gosp. Marija Jug. Denar prejeli. Hvala!

Izdaja: Katol. tiskovno društvo v Trstu.

KOLENDARČEK:

Mali traven — April.

3. Sobota: Abundij, škof; Rihard, škof; Zarko. — Zgod. kol.: Bitka pri Mohaču leta 1687.
4. Nedelja: 6. postna (oljna). — Jezusov prihod v Jeruzalem. Izidor, škof. Zgod. koledar: Danton obglavljen l. 1794.
5. Ponedeljek: Vincencij, spozn.: Irena, dev. — Zgod. kol.: Na Francoskem na kmetih proglašena komunna. + Weber leta 1894 (šep ob 9,34 po noči).
6. Torek: Sikst, papež; Celestina, muč. — Zgod. kol.: + Sv. Metod l. 885; * Sokrat leta 496 pred Krist.; + M. Corvin l. 1490.
7. Sreda: Herman, spozn.: Eberhard, pušč. — Zgod. kol.: + Tegethoff l. 1871; * Jacobsen, danski pisatelj.
8. Četrtek: + Veliki četrtek: Adalbert, škof.
9. Petek: + Veliki petek; Ezekijel, prerok. — Zgod. kol.: Nadvojvoda Maksimilijan sprejme meksikansko krono v gradu Miramar l. 1864; + Lassale, ustanov. nemške soc. demokracije l. 1825.
Vreme: pravijo, da za veliko noč ne bo pride. —

Ljudska hranilnica in posojilnica

pri sv. Ivanu pri Trstu — podurad v Trstu ulica delle Poste šte. 9. — nananja da se je vsled dovršene pozprave svojih prostorov naselila v ulici

delle Poste šte. 9.

Poslovalo se bo od 8 in pol do 12 dopoldan in od 3 do 4 in pol pop.

Tiskovine za č. župne urade priporoča

Prodajalna „Kat. tisk. društva“ v TRSTU ulica delle Poste 9.

Dosedaj so na novo natisnjene in je udobiti sledeče:

Dnevnik; Fides Matrimonii; Fides Mortis; Fides Nativitatis et Baptizma; Izkaz premen. in stalnih najemščin; Izkaz glavnice; Izkaz hranilnih vlog; Izkaz ustan. sv. maš; Nota v smislu „Ne temere“; Nota za ženine in neveste; Liber intentionum; Liber Baptizatorum; Liber Copulatorum; Posnetek računa; Račun; Testimonium status liberi; Testimonium denuntiationum matrimonialium.

SVOJI K SVOJIM!

SVOJI K SVOJIM!

Uljudno naznanjam sl. občinstvu, č. duhovščini, p. n. učitelstvu, krajnim šolskim svetom in šolskim vodstvom, kakor tudi raznim čitalnicam in ljudskim knjižnicam, da sem preskrbel svojo

KNJIGOVEZNICO

z vsem potrebnim da lahko izvršujem vsa dela od priprostitih do najfinjših. Posebno solidno in cenovno vezanje knjig za šolske, ljudske in zasebne knjižnice ter čitalnice. — Vezanje in prevezanje misalov, raznih zapisnikov, hranilnih in drugih knjig, ter izvrševanje raznih del, ki spadajo v knjigovodsko stroko. Zunanja naročila izvršujem solidno in točno.

ANTON REPENŠEK, knjigovez

TRST. — Ulica Cecilia šte. 9. — TRST.

KUPUJTE

„Užigalice v korist obmejnim Slovincem“

in kolek v isti nar. — Oboje je dobiti v prodajalni „Katoliškega tiskovnega društva“ v Trstu, ulica delle Poste 9.

Slovenec KONRAD SKAZA, delavnica za vsa cerkvena dela

v St. ULRICH, Gröden (Tirolsko) se najtopeje priporoča za vsa cerkvena dela. Velikanska zaloga sv. razpel. Novi zanimivi slovenski ceniki zastoj in franko. Postrežba solidna in hitra.

Prodajalna

katoliškega tiskovnega društva v TRSTU

se priporoča v nabavo spovednih in obhajilnih listkov za velikonočni čas.

NAROČAJTE „ZARJO“

Kjer eden ne zmore naročnine, naj se jih naroči več skupaj.

Kupite čevlje

pri poštenem slovenskem čevljarjem mojstru

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST

(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

Ta mojster vam postreže po domače, z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

NOVO POGREBNO PODJETJE

Pisarna in prodajalna Via Vincenzo Bellini št. 13.

Telefon 14-02. (poleg cerkve sv. Antona Novega) Telefon 14-02

Zaloga oprave ulica Massimo d'Azeglio št. 18.

Prireja pogrebe od najprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih, kakor tudi v s kristalom zaprtih vozovih.

Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliča, kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene rokave, čevlje, vence in umetnih cvetlic, kovine, porcelana in perl.

Bogata zaloga: Voščene sveče. Cene nizke, da se ni bati konkurence.

Za slučaj potrebe se uljudno priporočajo: HENRIK STIBEL in drug.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Podurad v Trstu, ulica delle Poste 9. Telefon 2110

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po

4 1/2 %

Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje

(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Prodajalna KATOLIŠKEGA TISKOVNEGA DRUŠTVA

— v TRSTU, ulica delle Poste šte. 9. —

Ima na razpolago razne molitvenike v slovenskem, nemškem in laškem jeziku, podobe male za darilo in velike za okvir, svetinje, rožne vence, kipe in križe raznih velikosti in cen iz kovine in lesene, različni papir pismeni in pisarniški, razni ovitki, šolski zvezki, vse pisarniške potrebščine, trgovske knjige, notici i. t. d., i. t. d.

:: Častito duhovšično opozarjamo posebno ::

na našo zalogo voščenih sveč prav po tovarniški ceni in sičér: pristno voščene kg á K 5.—, I. vrste „Il Santo di Padova“ kg á K 4.40, II. vrste kg á K. 2.40, okinčane sveče kg á K 3.40, ekonomične sveče kg á K 1.40. Odpadki sveč se sprejemajo in plačujejo po kakovosti. V zalogi je kadilo (virh) á kg K 1.20, 2.—, 2.40 ter oglje za kadilnice á kg K 2.—. Stekla za večno luč, stenji za večno luč, vrvice za prižiganje na kilo, ali v zavitkih, prižigalniki (kajfeži) povoskano platno za altarje, tiskovine za č. župne urade dobito istotam.

Sprejemajo se knjigoveška dela po zmerni ceni. Preskrbi se okvirje za razne slike. Razpolagamo z vzorci. Slike: Prešerna, Gregorčiča, Vodnika in Slomška v lepem okvirju á K 7.60. Podoba papeža Pija X v pozlačenem okvirju za K 20.—. Sveče za domačo rabo á 3, 4, 5 in 6 v zavoju ter svečice zvitihi in za božičnice so vedno v zalogi. — Preskrbimo ovitke z poljubnim naslovom.

Obilno obiska in naročil prosi

„Katoliško tiskovno društvo“ v Trstu.

Dobava cerkvenih oblačil in cerkvenih potrebščin vsake vrste.

Odgovorni urednik: Ivan Reic.

Tiska: L. Herrmanstorfer.